

Artı Deęeri Biz Kullanalım

– sahara · 03 Aralık 2017

Devletleri ve aileleri birbirine benzetmek olasıdır. Şöyle ki, ailede huzurun, hoşgörünün... kısaca mutluluğun ete kemiğe bürünmesi belirli koşullar gerçekleştirilirse oluşur. Ve süreklilik kazanır. Anne-baba ve çocukların arasındaki ilişkiler karşılıklı anlayışla yürüyorsa o evde barış güvercinleri öter. Bülbül seslerini gibi şakır çocukların şen şakrak çığlıkları. Devletin en küçük yapı taşı olan ailelerdeki mutluluk devletin yapısına da olumlu yansır.

Öncelikle ayağı yorgana göre uzatmak yaşamın ötelemesiz koşuludur. Gelir-gider dengesinin denk tutulması aile içi kavgaların oluşmaması için gerekli maddi koşulların ortaya çıkmamasına nedendir. Aile bireylerinin üzerlerine düşen görevlerini aksatmadan yerine getirmesi de ailede mutluluk için herkesçe kabul gören bir gerçek olduğu tartışma konusu bile yapılamaz.

Hırlaşmanın, didişmenin büyük ölçüde nedeni; günümüzde yaşanan aşırı tüketim toplumu olmamızdan kaynaklanmaktadır. Kentlerimizde son yıllarda yerden darı bitercesine sayıları artan AVM'lerde akla hayale gelmeyecek çok ve çeşitlikte mallar pazarlanmakta. Hepsi beni alın tüketin dercesine alıcı beklemekte.

Ne hazindir ki, örneğine yer karasında pek rastlanamayan tam bir tüketim toplumu olduk. Böyle olmamızın acı meyvelerini de devşiriyoruz yıl yıl! Dekolteyi daha da artırarak! Sonuç? Aile içi kavgalar, kadın cinayetleri ve de oranı beklenmedik biçimde artan boşanmalar. Nihayet artan işsizlik.

Aile bireylerinin tüketim toplumunun birer gönüllü neferi olunca ay sonlarında siz seyredin gümbürtüyü... Bu durum kentlerde yaşayanlarda böyle de kırsal kesimde yaşayanlarda farklı mı? Şu sözler ne güzel betimliyor tutumlu yaşama, birlik beraberliğin ailede ve toplumda olması gereken düzeyde olamama durumunu: "Çocuk yer oyuna gider, çoban yer koyuna gider."

Ülkemizdeki sosyal yaşama biraz daha yakından bakalım. Kameraları toplumun değişik kesimlerine çevirelim. Tarafsız bir gözle inceleyelim memleketin hallerini.

Ailede gereksiz ve zamansız harcamaların artmasının ve de bilinçsizce yapılan uygulamalar özellikle genç kuşakları adeta uyuşturmakta, gelecekle ilgili ümitlerini törpüleyip günü birlik yaşayan hale getirmekte. Okulların paydos saatlerinde gözlemlenmek olası olumsuz alışkanlıkları. Her öğrencinin elinde akıllı telefon. Telefonla iletişim halindeler sadece. Dünyadan kopmuş o genç beyinler, sanal dünyada yaşıyor hale gelmişler. Telefonlar sadece bir örnek ölçüsüz tüketiciliğimize...

Yıllarca bir türlü genç kuşakları aydın geleceklere ulaştıracak uzun soluklu düzeyli bir eğitim programının oluşturulamaması. Hemen hemen her yıl değişen sınav sistemleri. Ve niteliksiz eğitim

sonucundan farklı bir toplum oluşturulamazdı zaten...

Gelelim yöneticilerimize, büyüklerimize! İstisnasız her kurumda en kalitelisinden resmi arabalar. Geziler, tatiller harcamalar. "Devletin malı deniz, yemeyen domuz!" Anlayışının bir türlü engellenmemesi. Kısa sürede varsıllaşmalar. "Hesap soracağız" vaatleriyle koltuklara oturanlar kısa süre sonra hesap sorulacak duruma gelmesi. Hesap sorma işleminin hiç gelmeyecek baharlara kalması...

Bunlardan da daha acısı; sorunlara bilimsel ve akılcı çözüm üretilmemesi. Zaman ve para israfı. Artan nüfusa yetecek oranda iş alanlarının açılmaması.

Evet, bilinçsizce zaman ve para israfı ile ilgili kentlerde oturan hepimizi rahatsız eden bir uygulamadan bahsedeceğim. Neredeyse bazı yollarda birer ikişer kilo metre arayla konulan kasisler.

Büyük ve küçük şehirlerimize karayollarına konan sözüm ona trafik akışını kontrol eden kasislerin ne kadar bilim dışı olduğunu hepimiz kabul ederiz. Çoğu kolayca fark edilemeyen böylesi kasisleri yerleştirenlerin sürücülerce nice gün yüzü görmemiş küfür edebiyatımızın nadide örneklerine muhatap oldukları malumdur. İşin etik yönüne bakan mı var denilmemeli. Olayın parasal boyutunun irdelenmesi içler acısı.

Kasislerde yavaşla, iyice yavaşla ve geç. Debriyaj, fren, gaz. Araçların bu sistemleri ne çok kullanılıyor. Hele bir de kasis fark edilmeden yola devam etmek araçların ömürlerini nasıl azaltıyor! Sürücülerini ne çok tamircilerle tanıştırtıyor hesabı yapılamaz.

Sadece bu kadar mı kayıp? Kat edilecek yol kasissiz olsa şehir içi yollarda uyulması gereken hızla araç kullanılırsa zamandan da tasarruf sağlanır. Vakit nakittir atasözünü niçin yaşamımıza katmayalım.

Gelelim yakıt tüketimine. Kesinlikle inanıyorum, şehir içi yollarımızda kasis konmasa yakıt tüketiminde yarı yarıdan fazla tasarruf sağlarız. Daha da fazla. Petrolü Arap'tan, Acemden, Rus'tan alıp adamları iyice zenginleştiriyoruz. Ne olur kasis koymasak yollarımıza!

Bu sorunu rahatlıkla aşabiliriz. Nasıl? Bilimin aydınlatıcı ışığının yol gösterici kılavuzluğuna inanarak. Ve çalışmalarımızda bilimi ve akli egemen kılarak. Bu konuda bir hikâyecik sunmak isterim.

Yazacağım yazılara güvenilir kaynaklardan bilgi toplarım. Kasislerle ilgili Almanya'da uygulama nasıl diye Hamburg'da yaşayan aydın bir tanıdığıma durumu sordum. İşte aldığım yanıt:

"Almanya'da kasis konmuyor. İşaretler, levhalar var. Trafik kurallarına uymak zorundasın. Uyarıyı yalnız trafik polisi değil halk da uyarıyı yapar ilgili merciye bildirir. Yani Alman halkında neme lazımcılık yoktur."

İşte nokrası virgölüne kadar tanıdığımın verdiği bilgi. Hemen denecek, burası Türkiye! Burada o uygulama olmaz. Ben de diyorum ki, olur. Hemde bal gibi olur. Başarı için yapılacak tutulacak yolları da belirtmesem yazımın anlamı kalmaz.

Önce bu konuda ulusal seferberlik ilan edip, trafik ilgilileri, yerel yöneticiler, sivil toplum örgütleri, siyasiler, öğretmenler, din görevlileri... iş birliği yaparak halkı ve sürücülerini eğitmeli. Özellikle sürücü belgesi olan bütün yurttaşlar zorunlu eğitime tabi tutulmalı.

Eğitime paralel olarak kasisler kaldırılmalı. Yollara gerekli Almanya örneği işaret ve levhalar konulmalı. En nihayet hız ihlali yapanlara etkili cezayı müeyyideler uygulanmalı.

Halkımız zekidir, aydınlatılırsa başarı sağlanmasına inancım tamdır. Altı ay gibi kısa sürede harf devrimini başarıyla gerçekleştiren bu halk trafikte de kendisine büyük yaralar sağlayacak uygar ülkelerde uygulanan kuralları yaşamına katmamasına hiçbir neden kabul edilemez.

İşte o zaman tasarruf edilecek paralarla yeni iş alanları açmak, devlet bütçemizin açık vermesini azaltmak gibi ses getirici başarılar sağlarız. İş alanları açılınca işsizlik azalır. Toplumunda barış, huzur daha kolay sağlanır.

Tüm bunları yapabilmek için tek bir şeye ihtiyacımız var: Karar vermek, kararlı olmak ve mazeret aramamak.